

MEMUR-SEN'İN “KAMUDA KILIK KIYAFET ÖZGÜRLÜĞÜ” KAMPANYASI

Aydınlık Gazetesi, 1 Nisan 2013

Yıldırım Koç

Memur-Sen Konfederasyonu 1995 yılında kuruldu. 2002 yılında kamu çalışanları sendikalarının üye sayıları ilk kez açıklandığında, Memur-Sen'e bağlı sendikaların toplam üye sayısı 41.871 idi. 2012 yılında bu sayı 650.328'e yükselmişti.

Sendikacılıkta böyle örnekler vardır. Çeşitli nedenlere bağlı olarak bir konfederasyona bağlı sendikaların toplam üye sayısı hızla şişebilir. Bu büyümenin ne kadar sağlıklı ve sağlam olduğu genellikle tartışmalıdır. Benim gözlemleyebildiğim kadarıyla, Memur-Sen'in üye sayısının artması AKP'ye verdiği ve bunun karşılığında aldığı desteğe bağlı. Diğer bir deyişle, **Memur-Sen'in ömrü AKP'nin ömrüyle yakından bağlantılı.**

Memur-Sen bir süre önce “kamuda kılık kıyafet özgürlüğü” kampanyası açtı. Önce imza topladılar. Sonra da bazı memurlar işyerlerine kendi inançları doğrultusundaki giysilerle gittiler.

Benim bu konuya yaklaşımım bu konudaki eleştirilerden farklı.

Bazı kişi ve kuruluşlar, “bir sendika böyle işlerle uğraşır mı?”, “bunun sendikacılıkta yeri var mı?” sorularını sordu.

Bence bu sorular anlamlı değil. Tek bir tür sendikacılık yok. Bir sendika komünistliği de, ülkücülüğü de, İslamcılığı da isteyip, bu doğrultuda faaliyet gösterebilir.

Buradaki sorun, sendikaların böyle işlerle uğraşıp uğraşmaması değil.

Sorun, Türkiye'de devlet memurlarının ettikleri yeminle ve memuriyetin koşullarıyla bağlantılı.

Eğer bir devlet memuru namuslu ve şerefliyse, ettiği yemine göre, Atatürk ilke ve devrimlerine uymak zorundadır.

Halen yürürlükte olan 3.12.1934 gün ve 2596 sayılı Bazı Kisvelerin Giyilemeyeceğine Dair Kanununun 5. maddesi şöyledir: “Türkiye Devleti nezdine memur bulunanların kıyafetleri beynelmil mer'î adetlere tabidir.” Bu kanun, Anayasanın 174. maddesine göre, korunacak inkılap kanunlarından.

25.10.1982 günlü Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren 16.7.1982 günlü Bakanlar Kurulu kararıyla kabul edilen Kamu Kurum ve Kuruluşlarında Çalışan Personelin Kılık ve Kıyafetine Dair Yönetmeliğin 1. maddesi de şöyledir: “Bu yönetmelik, kamu personelinin Atatürk devrim ve ilkelerine uygun, uygar, aşırılığa kaçmayacak şekilde sade bir kılık ve kıyafette olmalarını, kılık ve kıyafette birlik ve bütünlük içinde bulunmalarını sağlamayı amaçlamaktadır.”

Halen yürürlükte bulunan 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 6. maddesine göre, devlet memurları aşağıdaki yemini etmek ve imzalamak zorundadır:

“Türkiye Cumhuriyeti Anayasasına, Atatürk İnkılap ve İlkelerine, Anayasada ifadesi bulunan Türk Milliyetçiliğine sadakatla bağlı kalacağıma; Türkiye Cumhuriyeti kanunlarını milletinin hizmetinde olarak tarafsız ve eşitlik ilkelerine bağlı kalarak uygulayacağıma; Türk Milletinin milli, ahlaki, insani, manevi ve kültürel değerlerini benimseyip, koruyup bunları geliştirmek için çalışacağıma; insan haklarına ve Anayasanın temel ilkelerine dayanan milli, demokratik, laik, bir hukuk devleti olan Türkiye Cumhuriyetine karşı görev ve sorumluluklarını bilerek, bunları davranış halinde göstereceğime namusum ve şerefim üzerine yemin ederim.”

Bir sendika komünistliği de, etnik kimliği de, ülkücülüğü de, İslamcılığı da savunabilir. Cemaat temelli sendikal örgütlenmeler bile olabilir. Tek tip sendikacılık yoktur.

Ancak bir devlet memuru, namuslu ve şerefliyse, ettiği yemine ve altına imza attığı metne sadık kalmak, Atatürk devrim ve ilkelerine bağlı olmak zorundadır. “Kamuda kılık kıyafet özgürlüğü” kampanyası sendikacılıkla değil, namus ve şerefle çelişmektedir.